

Kopie
art. 792 Ger.W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

027594

Uitgifte

Repertoriumnummer 2014 / 8059
Datum van uitspraak 10 oktober 2014
Rolnummer 2013/AR/2290

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ruimtelijke ordening stedenbouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

zeventiende bis kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000035854-0001-0006-01-01-1

027595

VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de VLAAMSE REGERING, in de persoon van de Minister-President van de Vlaamse Regering, met kabinet te 1000 BRUSSEL, Koolstraat 35,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. CLAES Johan, advocaat te 2550 KONTICH, Mechelsesteenweg 160

tegen de beschikking van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout van 08 april 2013, zetelend zoals in kortgeding, gekend onder rolnummer 13/16/A

tegen

, wonende te

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. CORSUS Katleen, advocaat te 2440 GEEL, Diestseweg 155 (ref.: 9200014)

1.

Het hof verwijst naar het tussenarrest van 14.03.2014.

2.

Op het stakingsbevel is de Wet van 29.07.1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen van toepassing. Het schriftelijk stakingsbevel en/of de schriftelijke bekrachtiging van een mondeling stakingsbevel moet afdoende gemotiveerd zijn, wat betekent dat de motivering de feitelijke en juridische overwegingen moet bevatten en afdoende moet zijn.

3.

Het eerste stakingsbevel werd mondeling gegeven op 05.05.2012, het PV van 27.04.2012 werd afgesloten op 05.05.2012.

Het stakingsbevel werd op 16.05.2012 bekrachtigd, waarbij verwezen werd naar art. 4.2.1., 6°, en art. 6.1.1. van de V.C.R.O.. De bekrachtigingsbeslissing werd op 18.05.2012 verstuurd.

027596

De bekrachtigingsbeslissing omtrent de *“permanente bewoning van niet-vergunde constructies, gelegen in agrarisch gebied”* van 16.05.2012 maakt op juridisch vlak gewag van een niet vergunde functiewijziging. Verwezen wordt naar art. 4.2.1., 1° en 6°, van de V.C.R.O..

Art. 4.2.1., 1° V.C.R.O. is in casu niet van toepassing: er wordt hoegenaamd niet aangetoond dat één van de in dit punt vermelde bouwwerken aan het uitvoeren was.

In conclusies benadrukt het Vlaamse Gewest dat het in casu zou handelen om een overtreding van art. 4.2.1., 6° V.C.R.O. volgens welk artikel strafbaar is: het zonder voorafgaandelijke vergunning geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt.

In het tussenarrest heeft het hof er reeds op gewezen dat de vergunningsplichtige functiewijzigingen zoals opgesomd in het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 (B.S., 25 augustus 2009) alle betrekking hebben op functiewijzigingen in vergunde gebouwen.

In de mate dat het Vlaams Gewest een functiewijziging van weekendverblijf naar woning om permanent te bewonen bedoelde, heropende het hof de debatten om toe te laten verduidelijking te geven omtrent de precieze inbreuk waarvan de handhaving beoogd werd.

4.

Het Vlaams Gewest antwoordde op de vraag van het hof door te verwijzen naar het negatief declaratief attest, waaruit blijkt dat de uitzondering van het woonrecht in casu niet van toepassing is, en dat de functie weekendverblijf ongeoorloofd gewijzigd werd in de niet vergunde functie van permanent verblijf.

Het hof oordeelt dat deze opmerkingen in casu niet terzake zijn, aangezien het in casu niet gaat een vergund weekendverblijf waarvan de functie op ongeoorloofd wijze gewijzigd zou zijn naar een permanente verblijffunctie: in casu gaat het om een volstrekt onvergunde constructie waarvan reeds eerder geoordeeld werd dat het oprichtingsmisdrijf verjaard was en dat het instandhoudingsmisdrijf niet langer strafbaar was (zie het arrest hof van beroep Antwerpen dd. 10.06.2004).

027597

5.

Het blijkt uit de samenlezing van het arrest van 10.06.2004 en de notariële aankoopakte van 07.12.2011 dat (de voorgaande eigenaar) reeds op datum van het arrest van 10.06.2004 was ingeschreven op het adres van dit onroerend goed en er permanent verbleef.

Indien er al sprake zou zijn geweest van een functiewijziging van weekendverblijf naar permanent verblijf, vond deze functiewijziging alleszins plaats vóór 10.06.2004. Het feit dat de woning sedertdien is blijven gebruiken, maakt geen voortzettingsmisdrijf uit. Eens de functiewijziging werd doorgevoerd, maakt het verder gebruik een instandhouding uit van het strijdig gebruik, maar kan dit verder gebruik niet beschouwd worden als het stellen van nieuwe en actieve handelingen die samen een voortzettingsmisdrijf vormen.

In de mate dat er sprake zou zijn van een strafbare functiewijziging in hoofde van de rechtsvoorganger van de heer Vervloet, is de strafbaarheid ervan alleszins vervallen door verjaring op datum van de aankoop van het goed door

6.

De vraag dient zich aan of zich zelf heeft schuldig gemaakt aan het doorvoeren van een ongeoorloofde functiewijziging, toen hij op zijn beurt zich vanaf 07.12.2011 op dit adres inschreef.

Deze vraag dient negatief beantwoord te worden: de heer Vervloet is enkel het gebruik dat door werd ingezet blijven instandhouden. De eigen inschrijving op dit adres door de heer Vervloet maakt niet opnieuw een functiewijziging uit. De door gepleegde instandhouding van een strijdig gebruik is niet strafbaar in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals in casu. (zie art. 6.1.1., 3de lid V.C.R.O.: "De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.").

7.

In de bekrachtigingsbeslissing van 20.08.2012 (stakingsbevel van 11.08.2012) werd de beweerdte functiewijziging zelfs niet weerhouden. In deze beslissing werd enkel melding gemaakt van art. 4.2.1., 1° V.C.R.O., waarvan hoger reeds werd uiteengezet dat dit artikel in casu niet van toepassing kan zijn: er wordt hoegenaamd niet aangetoond dat de heer Vervloet één van de in dit punt vermelde bouwwerken aan het uitvoeren was.

027598

8.

Zoals hoger uiteengezet is de Wet van 29.07.1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen van toepassing op het schriftelijk stakingsbevel en/of de schriftelijke bekrachtiging van een mondeling stakingsbevel.

Indien de juridische overwegingen die vermeld worden in het stakingsbevel op geen enkele wijze het uitvoeren van een stakingsbevel verantwoorden, voldoet het stakingsbevel niet aan de bepalingen van de Wet van 29.07.1991. Het komt niet aan de burgerlijke rechter toe om de gegeven motivering waar nodig aan te vullen.

9.

Besluit: de in de bekrachtigingsbeslissing vermelde juridische overwegingen leveren in casu geen rechtsgrond op om een stakingsbevel overeenkomstig art. 6.1.47. V.C.R.O. uit te vaardigen.

Nu geen juridische gronden weerhouden kunnen worden voor de beweerde inbreuken in hoofde van de heer Vervloet, kunnen de stakingsbevelen in casu niet beschouwd worden als een preventieve maatregel die bedoeld is om inbreuken op de regels in de V.C.R.O. te voorkomen.

De eerste rechter heeft de bevelen tot staking terecht opgeheven.

Het hoger beroep is ongegrond.

10.

[...] stelt een vordering tot vergoeding van zijn schade wegens tergend en roekeloos beroep door het Vlaamse Gewest en vordert betaling van 2.500 euro.

In casu wordt geen bewijs geleverd van het beweerd tergend en roekeloos karakter van het hoger beroep.

De tegenvordering is ongegrond.

11.

De gedingkosten vallen ten laste van het Vlaamse Gewest, maar een rechtsplegingsvergoeding kan aan het Vlaamse Gewest niet worden opgelegd (zie het arrest van het Grondwettelijk Hof van 25.04.2013).

Beslissing

027599

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep en de tegenvordering toelaatbaar maar ongegrond.

Het hof veroordeelt het Vlaamse Gewest tot betaling van de dagvaardingskosten aan
, t.b.v. 127,58 euro.

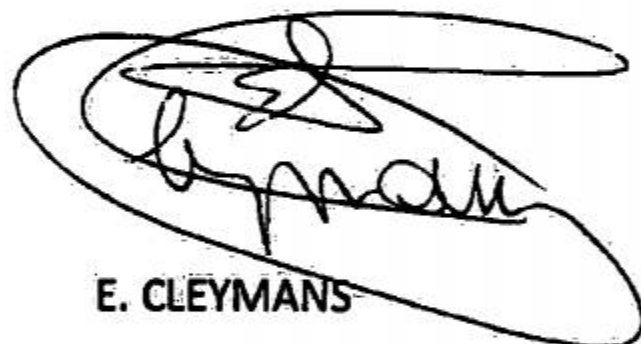
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 10 oktober 2014 door

R. HOBIN

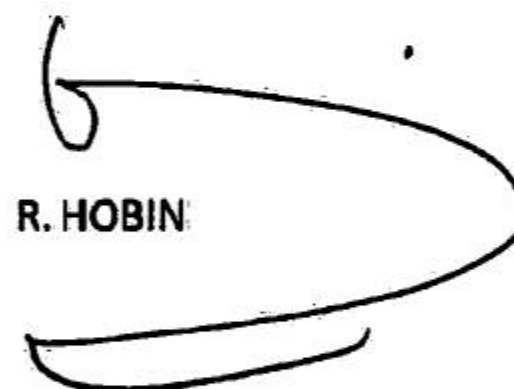
Raadsheer

E. CLEYMANS

Griffier

E. CLEYMANS

R. HOBIN

